

о, като сватѣю, Българскію, а дрѹги на а, като сватѣа, Българскіа (то ѣсть сватѣа, Българскіа) като що се доказа пространно на страница 43. вь предислѣбіето, за то ми се мнѣ, защѣ ако вѣхмѣ ѡставили вь нѣхъ и о-то и а-то, и оупотревавали вѣхмѣ чѣсти-те Славѣнски сосъ чѣстиятъ Славѣнски членъ, като н. п. сватѣй, Българскій, а прѣсти те токъмо що не сѣ оупотрѣвѣтели вь Славѣнскіятъ ѣзыкъ сосъ ѣдинъ ѡтъ предречѣнны те членове, като н. п. голю иай голяа, голѣмы иай голѣмыа, подобро вь выло.

(7) Многѣи, и вь трѣте рѣды, и вь двѣте числа ѣ нескланѣемо. Н. п. много дѣждь, много вода, много вѣно. Много чело-вѣцы, много женѣ, много дѣца, какѣсто рѣши, многъ дѣждь, много вода, много вѣно, мнози чело-вѣцы, многи женѣ, много дрекѣа. А кога то се поага заедно сосъ дрѹги прилагѣтели именѣ иай нарѣчѣа, тогава ѣ нарѣчѣе, коѣто значи напращѣнѣе, н. п. много высокъ, много дѣавѣкъ, много дѣвѣахъ. И съ нарѣчѣа, много высоко, много дѣавѣко, много страѣно, много сердѣто, вл. высокъ зѣло, глѣвѣкъ зѣло, зѣло страшенъ, и проч.

(8) Назначѣи защѣ сѣчки те прилагѣтели именѣ що се ѡкончѣватъ на гѣи, жѣи, кѣи, чѣи,